

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-07-11

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 2 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10093>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΑΡΙΘ. 21

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω σελ. 8. 'Εν τῷ Εξωτερικῷ σελ. 12.

'Αρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "Σάλπιγγος καταχωρίζονται δωρεάν. Είδοποιήσεις ἢ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Μὴ πράττετε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν. διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

11 ΙΟΥΛΙΟΥ 1884.

Ἡ Καταστροφή τῶν Δημοσίων Καταστημάτων προχωρεῖ γιγαντιαίοις βήμασι.

Ἄδύνατον ἀποκαθίσταται παντὶ ἔχοντι καρδίαν οὐ λιθίνην τὸ ἀναλογισασθαι ἀνευ ψυχικοῦ ἀλγους τὴν βαθμηδὸν αὐξοῦσαν ἐν πάσῃ τῆς νήσου πόλει ὀλιγωρίαν ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν ἡμῶν πρὸς πᾶν Δημοσίον Κατάστημα ἐξ οὗ δημοσίον καλὸν καὶ γενικὴ ἠθικὴ ὠφέλεια πηγάζει. Παντὸς τὸ βλέμμα καὶ ἡ προσπάθεια περὶ τὴν μερικὴν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑλικὴν ὠφέλειαν περιστρέφεται. Προσφιλὲς κέντρον πάσης ἡμῶν ἐνεργείας πάσης ἡμῶν πράξεως, παντὸς φρονήματος καὶ διαλογισμοῦ, κέντρον πρὸς ὃ πᾶσαι ἡμῶν τὰς δυνάμεις τανύομεν, καὶ τέρμα πρὸς ὃ ἀγωνιῶμεν ποικιλοτρόπως νὰ φθάσωμεν εἶνε τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον καὶ μόνον τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον, καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ αἰωνίως τὸ ὑλικὸν ἀτομικὸν συμφέρον. Τοῦτο καὶ ἐν νῷ καὶ διανοίᾳ, τοῦτο καὶ ἐν γλώσσῃ καὶ χεῖλεσι, πάντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ γραμματισμένοι καὶ ἀγράμματοι, ἔχομεν. Ἐντίμους τινὰς ἐξαιρέσεις ἐν πάσῃ πόλει ἔχομεν ΙΣΩΣ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἢ ὀλιγῶς ἔχοντες

ἀδιαφόρως τὴν γενικὴν κατάπτωσιν βλέπουσιν, ἢ ὑπὸ τὸ βῆρος καὶ ὀλεθρίαν πίεσιν τῶν περίξ ἀκανθῶν καὶ τριβόλων ὡς ἀγαθοὶ στάχυς πνίγονται, οὕτω δὲ πᾶσα ἀγαθὴ πράξις τὸ κοινὸν ἠθικὸν συμφέρον ἐπιδιώκουσα παροραταί, πᾶσα ὁμοιοκαὶ συμφωνία πρὸς στερέωσιν καὶ ἐνίτχυσιν ἀγαθοῦ τινος σκοποῦ ὡς ἰστός ἀράχνης διαλύεται, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἠθὴ καὶ ἔθιμα, τὰ ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμῶν κληροδοτηθέντα ἡμῖν καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς πανηγυρικῆς χροιάς ἦν φέρουσι σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐδραϊωσίν καὶ διάρκειαν τῶν ἐθνωφελῶν Καταστημάτων, παραμελοῦνται ὡς ἡμέραι καὶ παύονται. Ταῦτα δὲ πάντα εἰσὶ σάλπιγγες ἠχοῦσαι μέγα, εἰσὶ κιθάραι καὶ ὄργανα φρικτῶς παρωδοῦντα ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα τὴν ἐπιτὰ χεῖρῳ ἐκουσίαν (καὶ τοῦτο δὴ τὸ χεῖριστον) τροπὴν ἡμῶν ἀκριβῶς ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ἀποτιναχθέντος ἀφ' ἡμῶν μοιραίως καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐκ μέρους ἡμῶν συνεργίας τοῦ βαρέος τοῦ δεσποτισμοῦ ζυγοῦ, ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου ὄφειλε νὰ γένηται, καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τούτου περιέμενε καὶ περιμένει πᾶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοεθνῆς καὶ ὁμογενῆς ἡμῶν ἡ ἀκούσι.

Τινὲς ἴσως θὰ διαρρήξωσι τὰ ἰμάτια αὐτῶν ἀκούοντες ταῦτα, καὶ κραυγὴν ἀγανακτικῆς καθ'

ἡμῶν θὰ ἐκπέμψωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἦναι ἀληθῆ ταῦτα πάντα, καλῶς πράττομεν δημοσιεύοντες ἀληθείας ὧν τὸ ἀληθὲς σύρει ἡμᾶς εἰς ὀλεθρον· ἐὰν δὲ ψευδῆ, προσκαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀναιρέσωσι, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι τοιαύτη ἀναίρεσις εἶνε εὐχάριστος καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἀναιρούμενον· δυστυχῶς ἔμῳς τοιαύτης εὐχαριστήσεως δὲν θ' ἀξιθῶμεν. Ἄλλ' ἵνα πλείονα καὶ ὀριστικωτέραν λαβὴν ἔχη ἀναίρεσεως ὁ ἀναιρέτης, φέρομεν πρόσφατα παραδείγματα.

Εἰδοποιήσεις προσαρτῶνται εἰς τὰς τριόδους, δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ὅτι π. χ. προσκαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς δεῖνος ἐνορίας νὰ ἐξελέγξωσι τοὺς λ)τμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δεῖνος ἐκκλησίας καὶ νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν νέας κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν, κρουνοῦνται ἐπανειλημμένως οἱ κώδωνες, καὶ παρουσιάζοντι μολὶς τέσσαρες ἢ πέντε ἀναβάλλεται ἡ συνέλευσις δις καὶ τρίς διὰ τὸν λόγον τοῦτον, μολὶς δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἢ καὶ τετάρτην πρόσκλησιν παρουσιάζεται ὁ μικριστὸς ἀναγκαῖος ἀριθμὸς πολιτῶν, ἐκλέγει νέαν ἐπιτροπὴν, μετὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, μετὰ τὴν τραγωδίαν ἀρχεται ἡ κωμωδία· χοῦμ—φωναζόμεν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τοὺς δρόμους—ἐβαλαν κείνους ποῦθελαν πάλιν.—ἐμῶθκαν κείνοι ποῦθελαν νὰ τὰ

κάμουν όπως ξέρουν—ήμεις 'ς τούς καιρούς μας εκάμαμεν έτσι κ' έτσι σήμερα τούτοι κάμουν έτσι κ' έτσι —κλ. κλ. κλ. άκριτα και άσυνάρτητα, και πάσης λογικής έστερημένα· ουδόλως σκεπτόμενοι ότι πäs ξένος ακούων ήμάς θέλει μάς κατηγορήσει ως άκρίτους και του κοινού νοός έστερημένους.

Προσκαλούνται επίσης δι' έντύπων είδοποιήσεων οι πολίται εις έκλογήν δημοτικών συμβούλων δημομαρχείου τινός, ήμεις άδιαφορούμεν μετά δευτέραν δέ και τρίτην ως σύνηθες άναβολήν παρουσιάζονται όλίγοι τινές άναγκαίοι τέλος πάντων προς τό να έκλεξωσι τά Η—ή μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, κατόπιν δέ και έν καφενείοις και έν ταίς τριόδοις και διόδοις φωνάζομεν—έξελέθησαν πάλιν κείνοι πούθελαν—γίνεται τούτο και τούτο και τό άλλο κλ. κλ. κλ.

Είδοποιούνται επίσης οι πολίται μιās πόλεως και προσκαλούνται να παρουσιασθώσι κατά την δεινά ήμέραν εις τās εξέτασεις τών μαθητών του δεινός σχολείου, ήχούν οι κώδωνες άδιακόπως, παρουσιάζονται 4—5 ή τό πολύ πολύ 8, γίνονται αι εξέτασεις θεβασμένως ούτως είπειν και επιπολαιώς, έν διαστήματι δέ 5 μόλις ώρων γίνονται και τελειώνουν εξέτασεις μαθητών σχολείου έχοντος επέκεινα τών 150 μαθητών,—διότι βέβαια ό διδάσκαλος μόνος να εξέτάξη δέν έχει ανάγκην, διότι αυτός ξέρει την ικανότητα ενός εκάστου τών μαθητών—μετά ταύτα δέ—"Ε! καλέ!—φωνάζομεν όπου μάς καταβή—έμαθαν, νομίζετε, τιποτε οι μαθηταί; άδικα δίδομεν τά γρόσια μας, (ό καθγας γιχ τό πάπλωμα) 'ς τό έξής ούτε συνδρομήν να δίδωμεν ούτε τίποτε· κλ. κλ. κλ. αν έρωτήση δέ τις ένα τοιοϋτον—κατά τί έμενον πίσω οι μαθηταί κυριε...—ξέρω γιχ;—θα πη—έτσι λέγουν.

Υπ' αγαθού τινος πνεύματος και αξιοπαίνου άμίλλης ώθούμενοι πρό τινων χρόνων συνεστήσαμεν Άναγνωστήρια και Συλλόγους έν άπάσαις σχεδόν ταίς πόλεσι και έν τισι προσέτι κωμοπόλεσι και χωρίοις· άλλ' ίδού ότι και αυτά άλλα μιν απέβίωσαν, άλλα δέ ψυχορραγούν. Ποιον άράγε τό αίτιον τής τσαούτης ήμών άδιαφορίας περι ό-

λων τούτων;

Έάν έρωτήσωμεν αυτόν εκείνον τον δυσχεραίνοντα περι τά εκκλησιαστική και δημομαρχιακά διότι δέν παρουσιάζεται εις την πρόσκλησιν να έκλεξη όν βούλεται, θλ μάς είπη—έγώ έχω την έργασίαν μου—δηλαδή, τό σ υ μ φ ε ρ ο ν μου εξέταζω—και διατί δια τών καλών τούτων ιδεών σου άς κατόπιν έρωτής άναπτύσσει έν τοίς καφενείοις και τριόδοις δέν προσπαθείς να σύρης μαζί σου άρκετούς δια να γείνη έκλογή καλή και δικαία;—και ποιός θλ μ' ακούτη, λέγει—και λοιπόν άρου δέν είνε δυνατόν ή δέν είσαι ικανός να πείτης πολλούς ν' άσπαθώσι τās ιδέας σου, έπεται ή ότι αυτάι αυτάι αι ιδέαι σου δέν είνε όρθαι, ή άπέναντι τής γενικής άδιαφορίας περιττά και τάλυρήματά σου τότε μόνον δύναμαι να σε θεωρήσω και να σε επαινέσω ως μεριμνώντα περι όλων τούτων και τό κοινόν καλόν επιδιώκοντα όταν ενεργής φρονίμως και φροντίξης συγχρόνως όσον δύνασαι προς καλήν τούτων ρύθμισιν· άλλως θλ σε υπολάβω και έγώ και πäs όστις σε ακούει ως έχωιστήν, φλυαρον, φιλοκατήγαρον και ούδέν πλέον.

Άλλ' εις τās εξέτασεις διατί δέν συντρέχουν σήμεραν ως και πρό τινων έτών άρκετοί άκροαταί; τούτο είνε άπόδειξις άδιαφορίας περι την διανοητικήν πρόσδον τών τέκνων ήμών· άδιάφορον αν ό διδάσκαλος εκπληραί δεοντως τά καθήκοντά του και λαμβάνη ούτω δικαίως τον μισθόν του, ή αν τό χρήμα ήμών και ό πολύτιμος καιρός τών ριλιτάτων ήμών καταδαπανώνται εις μάτην. Άφορμήν κατηγορίας εύρίσκομεν πρόχειρον και χωρίς να παρουσιασθώμεν και χωρίς να ιδώμεν αν υπάρχη ή μη πρόσδ·ς.

Σημειωτέον όμως ένταύθα ότι παρελείφθησαν και τινά άναγκαία προς συρροήν του πλήθους. Αι ενάρξεις τών εξέτάσεων έγινοντο άλλοτε διά τινος ιεροτελεστίας και άσμάτων, ηύτρεπιζοντο και έστολιζοντο πανηγυρικώς τό σχολεία· όμιλία δέ υπό τινος τών διδασκάλων προηγείτο ή είπετο βραβεία δέ και έλεγχοι τών προσδων τών μαθητών δημοσία έδίδοντο· πάντα ταύτα συνέτεινον εις τό να συρρήν τό πλήθος και όμως ούδέν τούτων

γίνεται σήμεραν.

Τών δέ Άναγνωστηρίων και Συλλόγων ό θάνατος πόθεν άρά γε πηγάζει; και ένταύθα πρώτον δηλητήριον έχομεν την φειδω περι την συνδρομήν—δηλ. τό κατατραμένον συμφέρον τι θα καταλάβω—λέγομεν— από τό Άναγνωστήριον να ιδώ τά χρήματά μου γιχ· να διαβάσουν άλλοι έφημερίδες και βιβλία; έγώ έχω την έργασίαν μου, από την όποιαν ούτε Κυριακήν εύρίσκω καιρόν ούτε τās έσράς.

Δεύτερον δηλητήριον τών Άναγνωστηρίων θεωρούμεν εις νινασπόλεις τό περιωρισμένον σύστημα του κανονισμού. Σκοπός τών Άναγνωστηρίων είνε ή διδαχή του άου· ή μετάδοσις προς αυτόν ιδεών όρθών και φρονημάτων συντεινόντων εις την εκείνου βελτίωσιν και την τών συμφερόντων τής πατρίδος άρα άνάκη να γίνηται δεκτός ό εργατικός λαός, ό τε τεχνίτης και ό εργάτης, ή δέ συνδρομή να ήται όσον τό δυνατόν μικρά δια να προσελκύωνται περισσότεροι. Τρίτον δηλητήριον τών Άναγνωστηρίων είνε ότι βαθυρόν παρελείφθησαν και εξέλιπον και ένταίθα ούτιώδη τινά όρώντα μεγάλως εις την τούτων ύπαρξιν. Τά Άναγνωστήρια είνε τά σχολεία του λαού· άλλ' άπότινος, πότε έδιδάθη ούτος διά καταλλήλων ταίς περιττάσει και υπό ώρισμένων ρητόρων άναγνωσκουμένων όμιλιών; άλλοτε ανά πäs Κυριακήν ώμιλεί τις περι τινός θέματος, ήτο δέ ή είσοδος έλευθερα και ούτως έδιδάσκετο ό λαός πλείστα όσα άναγκαία και ώφέλιμα· σήμεραν όμως ώ/ετ' άπίον και τό παντός έπαίνου άξιον τούτο σύστημα.

Έν πάσι λοιπόν τούτοις και υπό την έποψιν ταύτην δύναμεθα και ήμεις να αναφωνήσωμεν «Ω! ποϋ είνε οι δυστυχείς εκείνοι χρόνοι καθ' όυς είμεθα τόσον ευτυχείς;»

Άπό γθές ήρχισε κ' έδώ τό κακουργιοδικειν να δικάζη· έχομεν πολλās υποθέσεις να εξέτάξη, διότι κατ' αυτάς μάλιστα έγειναν άρκεταί κλοπαί και φόνοι.

Φίλε Σαλπικτά.

Συστήσατε εις τον κ. Β. Μακρίν

διερμηνεία τοῦ ἐνταύθα πρωτοδικείου νὰ φέρεται μὲ ὀλίγη ἀβρότητα πρὸς τοὺς δικηγόρους καὶ τοὺς παρουσιαζομένους κατ' ἀνάγκην ἐνώπιόν του διαδίκους· ἐκτὸς τοῦ ὅτι μεταφράζει μὲ τὴν μύτην του καὶ σκύπτει καὶ τὸ πρόσωπόν του κάτω ὅταν μεταφράζει καὶ δυσκόλως καταλαμβάνουν ἐκεῖνοι ποῦ τ' ἀκούουν, νὰ φιλοξενῇ καὶ τὸν κόσμον μὲ ἀγριωμένα σὺπαραβρέ καὶ τοιαύτας βαρβάρους λέξεις, εἶνε πολὺ τοῦτο, διότι ἀπὸ τοὺς ἑρῶδες ἐκείνους διατηρεῖται, ἢ ἐν περ πτώσει κατ' ἤν χωρικοί ὅλως ἀδαιεῖς τῆς τάξεως παρουσιάζονται εἰς τὸ δικαστηριον ἀτακτοῦντες ἢ θορυβοῦντες ὀφείλει νὰ συμβουλεύη αὐτοὺς μὲ τρόπον καλόν, καὶ ὅχι ν' ἀγριώνηται ἢ νὰ θυμώνη.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Μὰ τί διὰ βολόν; δὲν μπορούμεν ἡμεῖς πῶ νὰ ξεγηθῶμεν μαζὺ σας; Ἀκούτε κύριοι νὰ σὰς πῶ. Εἰς τὸ ἐξῆς ἐνοῶ νὰ μοῦ γράφητε ὀλόγραφον τ' ὄνομά σας, τὴν μάναν καὶ τὸν τζύριν σας, τὸ χωριὸν καὶ τὸν καζάν σας, διότι μέσα σὲ 5,000 συνδρομητὰς τὰ χατὰ κ' ἐγὼ πῶ. Ἔτσι Κάπα Κάπα καὶ Λάβδα Λάβδα ποῦ μοῦ γράφετε ἐγὼ δὲν τὰ καταλαμβάνω. Ἐπεὶ καὶ καλὰ θέλετε νὰ μου κατατρέτετε τίποτε καὶ νὰ γελάτε ὑπερὰ πόμακρά· γμ! νομίζεται πῶς μοῦ γελάτε σεῖς.

Γῆ νὰ σὰς πῶ κύριοι ἐπόπται τῶν παντοπωλείων, δηλ. τσαρσητάσιδες, ὅσα πωρικὰ εὑρετε ὠμὰ ἢ ληωμένα τὰ πετάσσετε ποῦ τὰ παντοπωλεῖα ταῖς πατιχταῖς καὶ τὰ πεπόνια τὰ ὠμὰ πῶχουν μέσα μὲ τὰ σακκίκα τὴν θέρμην γιατί δὲν τὰ πετάσσετε, παρὰ πηγαίνει ὁ κόσμος καὶ δίδει τὰ γρόσα του καὶ ἀγοράζει κολόκια; μὰ θὰ μὲ πῆτε δὲν τὰ καταλαμβάνετε· ἀλλὰ ἴσως ἴσως That is the question «ἐδῶ σὲ θέλω κάβουρα νὰ πηδᾷς τὰ κάρβουνα» ἐκεῖνα ποῦ τὰ βλέπω κ' ἐγὼ ὅτι εἶνε ὠμὰ ἢ ληωμένα στραβὸς εἶμαι νὰ τ' ἀγοράσω;

Κύριε Νικόλαε Χ: Χρηστοφῆ δε. κατιστὰ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης.

Μὴ φορὰ κ' ἓνα καιρὸ εἶχεν ἓνα δεκατιστὴν τοῦ Μοναγρίου καὶ Ἀλάτσης, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ἐσὺ, καὶ αὐτὸς εἶχε καλὴν περιουσίαν κ' ἦτανε καὶ ἔμπορος, καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ἐσὺ· λοιπὸν ... μὰ γιατί ἔν μ' ἐρωτᾷς κ' ἐσὺ, πῶς, ἐνῶ εἶχε περιουσίαν μεγάλην ἐδιωρίσθη δεκατιστῆς; νὰ σοῦ τὸ πῶ λοιπὸν καὶ χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσης· τεκλίφι δὲν ἔχομεν· αὐτὸς ἀφέντι μου καλέ μου εἶχε τὸν σκοπὸν του· νὰ τί ἔκαμνε· ἐπὶ γαίνε νὰ δεκατίση ἐνὸς τ' ἀλῶνι του· τοῦλεγεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλους τοὺς φόρους τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἔπειτα νὰ τοῦ δεκατίση· καθὼς καλὴ ὥρα τώρα κ' ... ὁ χωρικός ἐστενοχωρεῖτο, ἐποφύταν, ἔτσακροπλάγγαν, ἔπειτα τοῦλεγεν ὁ δεκατιστῆς· «ἄκουσε νὰ σοῦ πῶ χωρικέ μου· κάμε μου ἐν γραμμάτιον ὅτι θὰ μοῦ δώσης τὸ χαροῦπίν σου φέτος 5—10 γρόσια ὀλιγώτερον ποῦ τὴν τρέχουσαν τιμὴν των, καὶ νὰ δεκτῶ τὸν φόρον σου.» κ' ἔτσι ὁ πτωχὸς ὁ χωρικός διὰ νὰ τοῦ δώση ἄδειαν νὰ βάλῃ τὸ ψωμί του ἔς τὸ σπῆτι ἠναγκάζετο νὰ τοῦ δώτῃ ἐν τέτοιον γραμμάτιον· ὁ δὲ δεκατιστῆς ἐκεῖνος—μήπως ξεχάσης καὶ νομίσῃς πῶς εἶσαι σὺ— ἔκαμνε καὶ ἐπικερδέστατον ἐμπόριον χωρὶς νὰ μετρήσῃ ππαρὰν

Ἐρωτήσον τὸν ναζιρην σου νὰ σοῦ πῆ τί δηλοῖ ὁ μῦθος.

Ἀκατανόητον πράγμα! φαίνεται ὅτι ἐχάθησαν ἀπὸ τὴν Κύπρον πτωχοὶ ἄνθρωποι διὰ νὰ γίνουν κολτζίδες καὶ διορίζονται ἄνθρωποι πλούσιοι. Εἰς τὴν Πάφον εἰς τὰ χωρία Λαπηθιάν καὶ Καναβιούν ἐδιωρίσθη κολτζίδης ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει περιουσίαν 2 χιλιάδ. λίρας. Δύναται ὁ Ναζιρὸς ποῦ τὸν διώρισε νὰ μᾶς πῆ τὸν λόγον;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Γαλλία τέλος πάντων κατάρθωσε ν' ἀγγωνισθῆσάν τὸ ρίζι τ' ἀπλυτὸν τὴν χολέραν τῆς τὴν ἐκουβάλησαν τὰ στρατεύματα τῆς ἀπὸ τὴν Κίναν.

— Εἰς τοὺς Παρισίους κάμποτοι νεοὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Γερμανικὴν

Πρεσβείαν ἐκατέβασαν τὴν Γερμανικὴν σημαίαν καὶ τὴν ἐξέσχισαν· νὰ δοῦμεν πάλιν τὶ θὰ σκεφθῆ γιὰ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Βίσμαρκ.

— Ὁ Γλάδστων ἔσπεθ' ἀπὸ τοὺς Κεραυνοὺς τοῦ Κήρυκος ἀντὶ νὰ πέσῃ ἔστερεώθη καλλίτερος τὴν θέσιν του, ἐνῶ ὀφείλει χάριν ἀβρότητος τοῦλάχιστον πρὸς τὸν Κήρυκα νὰ παραιτηθῆ· ἀλλὰ ποῦ γυρίζει ἡ εὐγένεια νὰ τὴν εὖρη κ' ἵ Γλάδστων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. γρ. 176—180
 ,, μὲ πίσσαν ,, 160—174
 ὕδατος τὸ γομ. ,, 65—96
 ρακὴ σοῦμα βαθ. 19 ἢ ὄκ. 2 5)40—27)40.

Χαροῦπια ἀνευ ἀγοραστῶν. Παρακαταθήκη περὶ τὰ 1000 χαλεπ. καντάρια.

Σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 22—26
 ἡλίυρ ἐντόπια ἢ ὄκ. παρ. 50—55—60
 αἰγυπτ. ὁ σάκκος (78 ὄκ.) γρ. 120
 κριθὴ τὸ κοιλὸν 11—12 1)2 διὰ τοπικὴν κατανάλωσιν. Ταῦτα πάντα μὲ λίρον Ἀγγλίας 132.

Σκάλια 19 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Ἐσῆκωσαν ἀράπικον σύστημα οἱ Σκαλιῶται ἢ ὅπου φθάσουν κατοουρῶν, καὶ ἔνεκα τοῦ καλοκαιριῦ τὰ σοκκάκια κειτῆνησαν ἀδιάβατα· ἡ φτώχεια ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ψηφίζει φόρους δημοτικούς. Οἱ καλλικαδὲς ἐργάζονται σχεδὸν μέσα εἰς τὰ μανιφατουργάρικα, τί γυρεύουν ἐκτῆ; νὰ καλλικώσουν τοὺς ἀθρώπους, ἢ τοὺς γαδάρους μέσα στὰ χάνια.

Ἀνίατον πάθος τὸ τῆς ἀναργυρίας μαστίζει τὴν πόλιν μας, ἐξητήθη κατὰλληλος ἰατρός ὅπως τὸ θεράπευσῃ παρυσιάζεται τοιαύτας τὸ Δημαρχεῖον μὲ καταπότια εἰς τὴν χίτραν τοὺς δημοτικούς φέρουσ. Ἀλλὰ κ. ἰατροὶ δὲν σηκώνει τὸ σκευάχι μας τέτοια χάπια ἢ θὰ ἀποθάνωμεν, ἀδιάφορον ἀπαντᾷ τὰ διατάττει ἢ ἐπιστήμη, πρέπει νὰ τὰ καταπίητε, καὶ ἰδοὺ ὕδατος ἔβαλαν αὐτὰ εἰς τὸ στόμα των, ἰξέρωσαν τὴν χολήν των καὶ αὐτὰ τὰ ἐντερὰ των, κατὰ πρόσωπον τοῦ νοσηλευτοῦ των, ὡς ἀσυνείδητοι.

Τὸ Δημαρχεῖον μας ἀπεφάσισε νὰ καλλωπίσῃ τὴν πόλιν, διὰ λιθοστρώσεων τομῶν, διαφόρων τοίχων ἡλιακῶν τῶν ἀγο-

ρῶν, στενῶν συσκακίων ὅπως ἀδιαβάτων καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου ταμείου τοῦ ἀξιότιμου Δημάρχου· ἡ πράξις αὕτη ἐστὶ ἀληθῶς ἀξίεπαυος· ἀλλὰ διατί νὰ μὴ ρίπτη καὶ μὴν ματῶν εἰς τὸ ἔξω τῆς Ἐκκλ. Ἀγ. Παζάρου εὐλάκιον τοῦ ὁποίου τὸ νερὸν λιμνάζων, εἶναι σκωληκισμένον; διατί νὰ μὴ ἐνεργήσῃ νὰ λάβουν θέσεις καὶ ἐργάζωνται ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς οἱ πεταλωταὶ (καλλικάδες) ἢ οὕτω μὴ γίνωνται αἴτιοι τρομερᾶς ἐνσωθίας εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως; ἢ μήπως ἡ ἐνσωθία αὕτη εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑγιεινὴν ὅπως ὁ τταπάχανας τῆς Λευκωσίας;

Μετεωρολογικὴ κατάστασις.

Τὸ θεομόμετρον ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον τῆς ζέστης. Τὰ ὥρολόγιά μας ὅλα ἐχάλασαν καὶ δεικνύουν πάντοτε τὸν καιρὸν ὀκτῶ παρὰ κάρτον, ἂν δὲν πείθισθαι ἐρωτᾶται τὸ ὑπὸ τὸ Διοικητήριον ὥρολόγιον τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ μεδιτζιὰνα τῶν Σκαλιωτῶν καὶ θὰ ἀκούσῃτε καὶ μετὰ τὰ μᾶτια σας καὶ θὰ ἴδῃτε μετὰ τὴν κεφαλὴν σας ὅτι πραγματικῶς εἶναι ὀκτῶ παρὰ κάρτον. Προλάβετε λοιπὸν ὅλοι νὰ κανονισθῆται ἰγκαίρως μετὰ τῶν ἐπισήμων.

Ζίγκ Ζάγκ.

Ἐκ Κυθραίας 8)20 Ἰουλίου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Διασολπίσατε ὅτι ὁ μέχρι χθὲς Σμαήλης, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον πολλῶν κατοίκων πεπαρησιασμένως ἀνωμολόγησε τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ ἐβάπτισε καὶ τὸ τεκνίον του· μετωνομάσθη δὲ οὗτος μὲν Μιχαὴλ τὸ δὲ τεκνίον του Κωνσταντῖνος· ἡ δὲ σύζυγός του Χριστιανὴ οὕσα, ἐξεπλήρου αἰέποτε τὰ ἐξωτερικὰ θρησκευτικὰ τῶν Χριστιανῶν καθήκοντα.

Αὐτόθεν 3)15 Ἰουλίου 84

Ξεύρετε φίλε Σαλπικτά ὅτι τὴν 29 Ἰουλίου γίνεται πανήγυρις εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Χρυσοστόμου· ἐπήγα κ' ἐγὼ ἀλλὰ νὰ σὲ πῶ καλλίτερα νὰ μὴν ἐπήγαινα· ὅσοι πᾶν, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν πᾶ κανεὶς· ὅλοι γὰρ τὸ μεθύσι καὶ διὰ μαλλώματα ἡ Ἐκκλησία μέσα ἐλιτούργει ἢ ἀπὸ τὰς φωνὰς τῶν μεθύσμενων ἀπ' ἔξω δὲν ἀκούαμεν τί ἔλεγε ὁ παπᾶς· ἕνας ἔπαιε τόσην ρακὴν ποῦ ἐκινδύνευσε ν' ἀποθάνῃ· ἕνας Καϊμακλιώτης ὑπῆγεν' ἀγοράσῃ ἀπὸ ἕνα Τοῦρκον σταφύδια καὶ ἀπὸ 4 γρ. ποῦθελεν ὁ Τοῦρκος τὴν ὀκτῶ τούδωσεν 21)2 γρόσια καὶ ἐκεῖ ἐπλάσθησαν ἕως τὸ ξύλον, ποῦ ἂν δὲν τοὺς ἐχώριζεν ἕνας ζαπτιῆς ποῦτυχεν ἐκεῖ, θὰ κατεκόπτοντο· πῶς σὺ φαίνονται αὐτά; γιατί δὲν συμβουλεύει τοὺς δικούς μας νὰ πάντουν

πλέον ἀπὸ τέτοια βάρβαρα καὶ γαῖδουρητὰ ἔργα;

Σ. Σ. (Μακάριοι οἱ λέγοντες εἰς ὧτα ἡκούοντων.)

Λευκωσία 7 Ἰουλίου 84.

Κυρία Σάλπιγξ.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ κ. Δήμαρχός μας κωφεύει εἰς δικαίαις ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν ἐπὶ ἐν καὶ ἡμῖσις ἔτος ἤδη νενομένης. Ἡ ἐνορία Ἀγ. Ἰωάννου πολλάκις μέχρι τοῦδε δι' ἀναφορᾶς τῆς γήγησας τὴν διορθώσιν συσκακίου τινὸς τὸ ὁποῖον καταστᾶ ἀδιάβατον ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Δήμαρχος ὡμολόγησεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ διορθωθῇ καὶ ὅμως τοῦτο μὲν εἰσέτι ἀδιόρθωτον εἶναι ἄλλα ὀλιγώτερον διαβατὰ διορθώνονται. Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Δήμαρχον νὰ εἰσακούσῃ πλέον τῶν δικαίων αἰτήσεών μας.

Μὰ εἴς ἐσῆς καππαροφάδες ἐνὸς χωρίου ποῦ καμε τώρα Δημαρχεῖον, τί εἰς κόμνει τὸ Δημαρχεῖον καὶ δὲν τὸ θέλετε; Δὲν ξεύρετε ὅτι τὸ Δημαρχεῖον θὰ σᾶς καλλωπίσῃ τὴν κωμὸπολίν σας; Σᾶς ἐπιρρᾶ φαίνεται ἡ ἐνορία ὅτι θὰ σᾶς ἀναγκάσῃ νὰ περιορίσῃτε τοὺς χοίρους σας ἢ θὰ πληρῶνῃτε πρόστιον· οὐ νὰ μὲν χαθῆτε! θέλετε τρωποῦζαν γυιέ μου εἰσεῖς, μὰ τί νὰ γίνῃ; Ἐπιάσετε κ' ἐγμῖσῃτε ττευπελχανάδες τὸ χωρὶν ἀπὸ καφενεῖα καὶ δὲν εἴσθε ἀξιοὶ νὰ πάρετε μὴν ἢ δὲ ἔφημερίδες (καὶ μάλιστα τὴν Σάλπιγγα) νὰ διαβάξεται νὰ ἀνοιξῇ ὁ νοῦς σας ποῦ ν' ἀνοιξῇ ἡ κεφαλὴ σας· ἐκαταλάβετε ποῖοι εἴσθε; νὰ αὐτὰ μοῦ γράφει ὁ φίλος σας

Καππαροσοκογλύφτης.

Ἐκ Βατυλῆς 2 Ἰουλίου 84.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος."

Προχθὲς εἰς τὸ χωρίον Τρεμετουσιὰ (πάλαι Τρωμηθοῦς) εἶδα ἐγενήθη καὶ ἐτράφη ὁ Ἅγιον Σπυρίδων εἰς κακοῦργος διὰ τῆς μαχαίρας τοῦ ἐπλήγωσε τρεῖς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἕνα ἄνδρα ἢ δύο γυναῖκας ὅπου μάλιστα λέγεται ὅτι ἢ μία κινδυνεύει καὶ ἔφηγε· εἶδθη λοιπὸν εἶδησις εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν Ἀμμοχώστου ὅπου ἐσ-ειλεν ἡ Ἀστυνομία ὑπαλλήλους τῆς διὰ νὰ τὸν συλλάβωσι· ἀλλὰ δὲν τὸν εὔρον.

Πλησίον τοῦ αὐτοῦ χωρίου διάστημα μιᾶς ὥρας πρὸς βορρᾶν ὑπάρχει ἕτερον χωρίον καλούμενον Ἀσσια· εἰς δεῦτερος κακοῦργος ἐπλήγωσεν ἑτέρους τρεῖς ἐν τὸς ἡμισείας ὥρας πάνω κάτω ὅπου εἶδθη καὶ πάλιν εἶδησις εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅπου ἔστειλε καὶ κατ' αὐτὸν ὑπαλλήλους ἀλλὰ δυστυχῶς

οὔτε αὐτὸν δὲν εὔρον. Πάσιν χοῦ ἂν τοὺς πιάσῃ ἡ Σ.β. Κυβέρνησις.

Τάκκος Κόιτακος.

Φίλτατε Κύριε Σαλπικτά.

Μερικοὶ χωρικοὶ δηλ. ξόανα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ιδέας, διακηρύττουσιν ὅτι αἱ ἐφημερίδες οὐδὲν ἄλλο περιέχουσιν ἢ ψεῦδη καὶ ὅτι χάριν χρηματολογίας ἐκτυπῶνται αὐταί, ἀνοησία δ' εἶναι τὸ νὰ ρίπτῃ τις τὸ χρῆμά του ἐπὶ τοιούτων πραγμάτων. Ἄς κρίνωσι πλέον οἱ ἀναγνώσται τῆς "Σάλπιγγος" τὴν πρόοδον τῶν τοιούτων κκαφφαλίδων.

Οἱ καλόγηροί μας φίλε Σαλπικτά δὲν ἔπαυσαν εἰσέτι τοῦ νὰ περιφέρωνται ἐκ τοῦ ἐνὸς χωρίου εἰς τὸ ἕτερον διὰ τὴν συνήθη ἐπαιτίαν των μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ ρακῆς!!

Πῶς ὀνομάζεται φίλε Σαλπικτά ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου τῶν καλογήρων μας; Ἀγρητεία ἢ ἢ ἕτερόν τι; Ἀχρεῖοί τινες θέλοντες νὰ προσβάλωσιν ἡμᾶς, μᾶς κατασυκοφαντοῦσι με πολλὰ κοσμήματά των, ἐπομένως δὲ καὶ ὅτι δι' ἡμῶν ἐπαύθησαν τῆς θείσεως των οἱ συγγενεῖς (οἵτινες ἦσαν υεμουραὶ) τῶν ναζιρων Μόρφου.

Ὁ φίλος σου Λεονάρδος Βογαρλίνης.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 1η.

Σὺ—ὄς.

Λυτῆρις. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώζοντος, Ν. Κ. Λανίτος, Μ. Δ. Φραγκούδης. Ἐκ Σκάλας Κοσμ. Παπαδόπουλος.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 10.

Πάρις Ἄρις ρίς.

Λυτῆρες. Ν. Γ. Μαληκίδης, Χρ. Σώζοντος, Ν. Κ. Λανίτης. Ἐκ Σκάλας Μαρία Π. Γρηγορίου.

Τὸ 13. αἰνίγμα ἔλυσε καὶ ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Ν. Π. Πελεντρίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ κ.

Ὅπλον εἶμαι ἀναγκαῖον
εἰς πολεμιστὴν γενναῖον·
Καὶ τοῦ σώματος σου φίλε
μέρος τι ἐπίσης εἶμαι·
Ἄν με ἀποτραχηλίσης
ὄνομ' ἐθνικὸν εὐρήσεις.

Πρόβλημα γ.

Εἰς Δεξαμενὴν τινα τρέχουν 4 νερά, τὸ ἐν μόνον του γεμίζει τὴν δεξαμενὴν εἰς 20 λεπτά· τὸ β. εἰς 30 τὸ γ. εἰς 40 καὶ τὸ δ. εἰς 60 ἢτοι μίαν ὥραν· καὶ τὰ τέσσαρα ὁμοῦ εἰς πόσην ὥραν θὰ γεμίσωσι τὴν δεξαμενὴν;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"